

Feriearbete på fästningen – därför ska du söka!

Att bli betald för att springa runt som soldat nere i de mörka underjordiska gångarna och spela en roll helt olik sig själv är kanske inte precis det man förväntar sig av ett sommarjobb. Men precis så är det att jobba som feriearbetare på Varbergs fästning. Just det och mycket mer kommer du få göra dagligen på ditt sommarjobb, så varför ens tveka att söka?

Ja, att gilla skådespel, att framträda inför en publik och hjälpa människor är ju inte precis en nackdel om du ska söka jobb på fästningen. Men även om det inte är din absoluta passion just nu så är jag övertygad om att fästningsjobbet kommer göra dig bra mycket säkrare på just de sakerna. Men för att få ett litet grepp om vad arbetet på Varbergs fästning kan innebära tänkte jag beskriva hur en typisk arbetsdag såg ut för mig.

Arbetsdagen börjar vanligen strax före elva och när man kommer till jobbet byter man om till den rollfiguren man ska spela för dagen. Jag spelade två olika soldater, som var tämligen olika, så att ha koll på vem man ska spela för dagen är a och o. Efter att man har bytt om så börjar första visningen och då väntar man helt enkelt tills det är dags för sin entré in i skådespelet. När man väl skådespelar och är med i vandrigen går tiden väldigt fort, nästan så att man inte förstår hur tiden kunde flyga förbi så snabbt. Efter att man gjort sin insats så går man tillbaka till Eskils källare, som är vårt personalrum, där man kan äta lunch, dricka kaffe, gå på toa eller läsa i sin bok. Sedan är det på det igen för nästa visning och så håller det på tills klockan fyra, då sista visningen för dagen är avslutad.

Ungefär så kan en dag i fästningens anda se ut, men givetvis varierar ju arbetsuppgifterna och

även det som sker under visningarnas gång från dag till dag. För tro mig, mycket har hunnit ske under visningarna de tre veckorna jag arbetade. Något som jag kanske inte direkt är så stolt över är att jag glömde ta med mig en nyckel, som min karaktär var tvungen att ha senare i spelet. I panik kom jag på det, allra längst ner i spiralgången 14 meter under marken, och som en galning fick jag springa tillbaka och hämta nyckeln i personalrummet. Sedan fort som bara den tillbaka till spiralgången för jag i 25 graders värme i full soldatutstyrsel. Trots det hann jag tillbaka i rättan tid och fick återhämta mig innan gruppen kom, vilket glädde mig oerhört. Men det pinsammaste var väl inte att glömma nyckeln en gång, det är ju bara ett mänskligt misstag, utan det var när jag gjorde det andra gången som jag starkt började betvivla mina förmågor att hålla koll på mina saker. Men även den gången gick allt bra. Så kontentan av mina misstag: även om man gör fel så är det viktigaste att försöka lösa dem så gott man kan. Och skulle det bli fel så är ju inte det hela världen, besökarna kan väl inte dramat?

Ni kanske undrar vad som var roligast med det här jobbet. Svårt att svara på, måste jag erkänna. Kanske var det helhetsupplevelsen av att träffa nya roliga människor, att få ta på sig helt andra kläder och gå in i en 1600-talsroll och att göra något helt annorlunda. Eller så var det sista visningen, då vi bytte ut min karaktär mot en annan skådespelare och chockade huvudrollsinnehavarna helt och hållet. Ska jag vara helt ärlig så var nog allt det där lika roligt. Och det är nog just så man borde sammanfatta feriearbetet på fästningen. För det var faktiskt inget annat än roligt.

Hannes Hagström